

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 310

гр. Варна, 25.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Н. Св. Стоянов

мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от Н. Св. Стоянов Въззивно частно гражданско дело № 20233100500030 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.274 от ГПК.

Образувано е по жалба на Т. Д. И., ЕГН*****, срещу определение №11594/20.10.2022г. по гр.д. №7914/2022г. на ВРС, с което е прекратено производството по същото дело на ВРС, поради двукратно пълно неизпълнение на указанията на съда по редовността.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт. Моли се за неговата отмяна и връщане на делото с указания към първоинстанционния съд.

Производството към настоящия момент е едностранно, поради което не е проведена процедура по чл.276, ал.1 от ГПК.

При извършената служебна проверка съдът намира жалбата за редовна и допустима, тъй като е подадена в предвидения от закона срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване акт и съдържа изискуемите за нейната редовност реквизити, като отделно е надлежно администрирана, поради което следва да бъде разгледана.

По съществуващото на жалбата, като взе предвид изложените в нея доводи и оплаквания, събраните по делото доказателства и приложимата нормативна за случая регламентация, съдът намира следното:

Производството пред ВРС е образувано въз основа на определение №260173/01.06.2022г. по гр. д. №2645/2018г. на ВОС, с което производството пред ВОС е прекратено по част исковете на Т. И. срещу П. Г. и Н. Г. и е изпратено на ВРС по компетентност. С този акт изрично е разпоредено „да се изготви препис от делото и да се изпрати на ВРС“, но след това са изпратени

само преписи от отговор, уточняваща молба от 27.05.2022г. и самото определение от 01.06.2022г.

След образуване на делото пред ВРС, с разпореждане от 26.07.2022г. са дадени указания по редовността на исковата молба. Съобщението е изпратено до Т. И. чрез адв. З. С., по адреса на кантората на адвоката. Още на 27.07.2022г. е подадена молба от адв. З. С., с която същата посочва, че е особен представител по ЗПП на Т. И. по делото на ВОС, по което И. е освободена и от държавна такса, поради което предоставя на съда досежно изпращане на указанията по редовността лично до страната.

Разпореждането от 26.07.2022г. е получено на 05.08.2022г. от адв. З. С.. С молба от 11.08.2022г. последната е изпълнила някои от указанията на съда – посочила е страните с имена и ЕГН и адресите им. По други от указанията е посочила, че според акта на ВОС е следвало на ВРС да бъде изпратен препис от цялото дело, в което били подадени множество молби относно изясняване предмета на исковете, поради което отправила молба за изискването им от ВОС.

С разпореждане от 12.08.2022г. първоинстанционният съд мотивирал, че не е задължен да извежда, от производството по гр. д. №2645/2018г. на ВОС, нито фактически твърдения на страната, нито петитум на исковете; освен това, че освобождаването на страната от държавна такса по п о гр. д. №2645/2018г. на ВОС не я освобождава от такса за образуваното гр.д. №7914/2022г. на ВРС; и че назначаването на адв. С. като особен представител по гр. дело №2645/2018г. на ВОС не ѝ дава представителна власт да води новото дело на ВРС. С оглед на това са били дадени повторно абсолютно същите указания по редовността, приети за изцяло неизпълнени. И това съобщение обаче е било изпратено и съответно получено от адв. С..

С молба от 31.08.2022г., в деня на получаване на второто и последно по делото съобщение по чл.129, ал.2 ГПК, адв. С. е посочила, че „връща“ съобщението, тъй като в мотивите на разпореждане от 12.08.2022г. съдът не е приел представителната ѝ власт. След като съдът изрично е отрекъл правото на адв. С. да представлява Т. И. по делото, то адвокатът не може да извършва правни действия, като получава съобщения или отстранява нередовности. Поради това адв. С. е помолила за личното връчване на ищцата на указанията по редовността.

По тази последна молба няма произнасяне. Вместо това с обжалваното определение №11594/20.10.2022г. съставът на ВРС прекратил производството по делото на осн. чл.129, ал.3 от ГПК. За да направи това съдът е преповторил съображенията си, че: не е задължен да извежда, от производството по гр. д. №2645/2018г. на ВОС, нито фактически твърдения на страната, нито петитум на исковете; освен това, че освобождаването на страната от държавна такса по п о гр. д. №2645/2018г. на ВОС не я освобождава от такса за образуваното гр.д. №7914/2022г. на ВРС; и че назначаването на адв. С. като особен представител по гр. д. №2645/2018г. на ВОС не ѝ дава представителна власт да представлява страната и по разглежданото дело на ВРС. След което отново е изпратил и това

прекратително определение на адв. С..

След нова молба от адв. С., че „връща“ съобщението, тъй като в мотивите на акта съдът не е приел представителната й власт, ВРС е изпратил лично до Т. И. прекратителното определение.

При горните данни за случая е очевидно, че първоинстанционният съд на няколко пъти ясно е приел, че адв. З. С. не притежава представителна власт пред ВРС по отношение на ищцата Т. И.. Но въпреки това всички съобщения до ищцата са били изпратени единствено до адв. С.. По аргумент от противното от общите правила на чл.39 от ГПК и на чл.34 от ГПК, връчването на други лица, в това число и на адвокати, но без представителна за страната власт и без посочването им като съдебен адресат, е нередовно. Ако адвокатът не е оправомощен за получаване на съобщения за страната и на последната не са връчвани лично съобщенията, то страната се явява лишена от възможност да участва в производството и с накърнено право на защита. В тези случаи срокът за отстраняване на нередовностите изобщо не е започнал да тече, за да се приеме след това за изтекъл, а санкционирането на страната с последиците по чл.129, ал.3 от ГПК не може да бъде обосновано.

При това положение и при ясно отречената от ВРС представителна власт на адв. С. за ищцата И., съставът на ВОС не споделя изводите на ВРС за наличие на предпоставките за прекратяване на производството на осн. чл.129, ал.3 от ГПК, след връчване на съобщенията с указания по редовността на адвоката, в противоречие с мотивите на съда. Показателно в тази връзка е, че едва накрая, макар и повторно, определението за прекратяване е изпратено вече лично на Т. И.. Не може да се сподели и мотивът за липса на данни за личния адрес на ищцата, защото той е виден от изпратените от ВОС преписи от материали и освен това е изцяло посочен от адв. С. в молба от 11.08.2022г. (първа страница, последен абзац). Но дори и да би било така, в този случай на осн. чл.129, ал.2, изр.2 от ГПК се дължи поставяне на обявление на таблото на съда, а не прекратяване на делото.

По изложените съображения обжалваното определение следва да бъде отменено, като делото следва да бъде върнато на ВРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Воден от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №11594/20.10.2022г. по гр. д. №7914/2022г. на ВРС, с което е прекратено производството по делото на осн. чл.129, ал.3 ГПК.

ВРЪЩА делото на ВРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____